

ประวัติความเป็นมาตำบลลิ้งชัน

ตำบลลิ้งชันพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบและติดทะเล ทิศเหนือเป็นพื้นที่ราบและติดทะเล ติดต่อกับตำบลคลองเขม่าและตำบลคลองประสงค์ ทิศใต้มีพื้นที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ติดต่อกับตำบลเกาะศรีบอยา ด้านทิศตะวันออกมีภูเขาหินปูนสูงใหญ่หลายลูกวางตัวเป็นแนวต่อเนื่องกัน แนวเขตติดต่อกับตำบลคลองขนาน และด้านตะวันตกเป็นหาดทรายติดต่อกับทะเลอันดามัน มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร จากสภาพลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบและติดทะเล ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านเป็นหลัก รองลงมาทำการเกษตรเพาะปลูก ที่ตั้งของตำบลลิ้งชัน สำนักงานเลขที่ ๑๖๙ หมู่ที่ ๓ บ้านคลองยวน ตำบลลิ้งชัน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ ตำบลลิ้งชันแบ่งการปกครองออกเป็น ๖ หมู่บ้าน ประกอบด้วย บ้านคลองรี้ว บ้านตลิ่งชัน บ้านคลองยวน บ้านหาดยาว บ้านปากหრაและบ้านหลังดา

ชุมชนบ้านตลิ่งชันก่อกำเนิดมาประมาณ ๑๐๐ กว่าปี เช่นเดียวกับชุมชนบ้านคลองเสียดและบ้านคลองขนาน หมู่บ้านตลิ่งชันเป็นพื้นที่ติดทะเล มีความลาดชันสูง ชนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานเพื่ออยู่อาศัย โดยมีต้นตระกูล มาศโอสธ บ่อหนา เอ่งย่อง สาโรจน์ และฮ่อบุตร ได้เรียกชื่อตามสภาพพื้นที่ที่พบเห็น ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ “บ้านตลิ่งชัน” มาจนถึงปัจจุบัน ลำดับการปกครองหมู่บ้านตลิ่งชัน กำนันท่านแรก คือ ท่านขุนสุนทร มาศโอสธ กำนันยาเส้น มาศโอสธ กำนันปี คลองรี้ว กำนันหมาดโอบ ผิงขวา กำนันปรีดา มาศโอสธ กำนันสำเภา ระวังชา กำนันจรัสศักดิ์ มาศโอสธ กำนันเจริญ บ่อหนา นายวิโรจน์ ไสหัส กำนันสาโรจน์ คลองรี้ว และกำนันทัศนพล คลองยวน ในปัจจุบัน

เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในช่วงกำนันปี คลองรี้ว ดำรงตำแหน่ง ทหารญี่ปุ่นได้นำเรือรบเข้ามาหลบเข้าศึกในคลองตลิ่งชัน ชาวบ้านกลัวภัยสงคราม จึงซุกซ่อนหลบภัยที่บ้านคลองทราย ทหารญี่ปุ่นไม่สามารถนำเรือรบออกทะเลได้ ฝ่ายสัมพันธมิตรจึงระเบิด จึงทำการซุกคลองลัดบริเวณบ้านคลองยวนเพื่อนำเรือออกทะเลใหญ่ (ปัจจุบัน คือสะพานข้ามคลองลัดบ้านคลองยวน)

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๘๔-๒๔๘๘ หมู่บ้านตลิ่งชัน ได้เกิดยุคข้าวยากหมากแพง เครื่องนุ่งห่มหายากมาก ต้องใช้เปลือกไม้และกระสอบป่านมาทำเครื่องนุ่งห่มแทน มีเรื่องเล่ากันว่าในช่วงหนึ่งได้เกิดเหตุการณ์สำคัญ คือ มีกลุ่มโจรกลุ่มหนึ่งได้เข้าปล้นบ้านเจ้าจ้อย ที่บ้านโคกทองสน เจ้าจ้อยได้เอาพริก (ดีปรี) ตำละลายน้ำสาตใส่พวกโจร ทำให้ปวดแสบ ปวดตา ยอมวางอาวุธและถูกชาวบ้านช่วยกันจับได้ทุกคน มีการตัดสินคดีความโดยท่านขุนสุนทร ได้เนรเทศกลุ่มโจรไปอยู่ที่เกาะภูเก็ต

ชุมชนบ้านตลิ่งชันมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะป่าชายเลน จึงเกิดอาชีพตัดไม้ซุงขาย ต่อมา มีการสร้างเตาเผาถ่านขึ้นมา ๒ แห่ง ชาวบ้านเรียกว่า เตาถ่านเหนือกับเตาถ่านใต้ มีการค้าขายถ่านกับต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ โดยใช้เรือสำเภาเป็นพาหนะ นอกจากการค้าถ่านไม้แล้ว ยังมีการติดต่อค้าขายควายกับประเทศมาเลเซีย ขายเปลือกไม้แสมเพื่อนำไปทำสี โดยมีพ่อค้า ชื่อนกदार่าหิม เป็นชาวมาเลเซีย มีอาชีพรับจ้างจูงควายจากตลิ่งชันไปหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ด้วยสภาพภูมิประเทศ บ้านตลิ่งชันติดกับทะเลมีลำคลองหลายสาย อุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด โดยเฉพาะจะเข้ ครั้งหนึ่งจะเข้ได้กักตุนขายโต๊ะเส้น บริเวณคลองข้างโรงเรียนบ้านตลิ่งชัน ในปัจจุบันคลองสายนี้จึงได้ชื่อว่า คลองโต๊ะเส้น จนถึงปัจจุบัน ชุมชนบ้านตลิ่งชันนอกจากทำการประมงแล้ว ยังมีอาชีพทำนา ซึ่งมีพันธุ์ข้าวพื้นเมือง ข้าวตำหมะไหร ข้าวสร้อยทอง และข้าวลิ้นดี ปัจจุบันพบเห็นได้ยาก

บ้านคลองรั้ว สภาพพื้นที่ล้อมรอบด้วยลำคลอง จากเรื่องเล่าในยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทหารญี่ปุ่นที่เข้ามาหลบข้าศึกในคลองตลิ่งชัน ทำการขุดลอกคลองสายต่างๆ เพื่อทำเรือออกทะเลใหญ่ ชาวบ้านมีความหวาดผวากลัวและกังวล การลบลอบเข้าหมู่บ้านของตน จึงร่วมมือกันทำรั้วกันบริเวณคลองที่เป็นทางผ่านของทหารญี่ปุ่น จากไม้ที่หาได้ในหมู่บ้าน จากเหตุการณ์ในอดีต จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านคลองรั้ว” มาจนถึงปัจจุบัน เนื่องด้วยพื้นที่ในหมู่บ้านมีลักษณะเป็นที่ราบปกคลุมไปด้วยต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก เนื้อไม้มีความคงทน แข็งแรง นอกจากทำรั้วกันคลองแล้ว ชาวบ้านในปัจจุบันนิยมนำไม้มาใช้ประโยชน์โดยการทำรั้วกันแนวเขตที่ดินส่วนบุคคล เช่น กันอาณาเขตพื้นที่นาข้าว ชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย แพะ บางครัวเรือนนำต้นไม้เหล่านี้มาทำเป็นคอกสัตว์ สามารถพบเห็นรั้วที่ทำขึ้นจากไม้ได้ทั่วทั้งหมู่บ้าน

บ้านคลองยวน ในอดีตสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านล้อมรอบด้วยลำคลองและภูเขา บริเวณลำคลองและหนองบึงจะพบไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งเป็นจำนวนมาก ลักษณะต้นสูง มีลูกทรงกลมสีเขียวเป็นช่อ ชาวบ้านเรียกต้นไม้ชนิดนี้ว่า “ต้นยวน” ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านคลองยวน” ปัจจุบันต้นยวนในพื้นที่หมู่บ้านหาชมได้ยาก แต่ยังมีให้พบเห็นบริเวณทุ่งนาหน้าภูเขา ยวน ซึ่งเจ้าของพื้นที่ยังคงอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความเป็นมาของหมู่บ้านแห่งนี้ และเพื่อให้เด็กเยาวชนรุ่นหลัง รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ได้มีโอกาสศึกษา เยี่ยมชมเพื่อทราบถึงประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านต่อไป

บ้านหาดยาว สภาพพื้นที่หมู่บ้านที่ล้อมรอบด้วยชายหาดที่มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ลักษณะทรายมีสีเทา สะอาด ละเอียด จึงเป็นที่มาของ ชื่อ “บ้านหาดยาว” เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้านและประชาชนทั่วไป บรรยากาศเงียบสงบ ไม่พลุกพล่าน เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก จากชายหาดสามารถมองเห็นเกาะแก่งต่างๆ เป็นภาพวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม และสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งเที่ยวที่สำคัญของกระบี่ได้ เช่น เกาะไก่ อ่าวไร่เลย์ ทะเลแหวก เกาะปอดะ เป็นต้น

บ้านปากหრა สภาพพื้นที่ล้อมรอบด้วยทะเลและป่าโกงกางอันอุดมสมบูรณ์ อาณาเขตติดกับทะเลอันดามัน ยามน้ำลดสามารถมองเห็นสันทรายกลางทะเลและปากอ่าว ชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน บริเวณปากอ่าวเป็นที่อยู่อาศัยของปลาหลายชนิดและชาวบ้านได้พบเห็น “ปลาลูกหრა” หรือปลาระบอกจำนวนมาก ในบริเวณนี้ ต่อมาจึงได้เรียกสถานที่แห่งนี้ว่าปากหრა (ปาก หมายถึง คลอง) จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านปากหრა” จนถึงปัจจุบัน จุดเด่นของหมู่บ้านแห่งนี้ สามารถนั่งเรือหางยาวชมสันทรายกลางทะเลและบรรยากาศพระอาทิตย์ตกได้

บ้านหลังดา หมู่บ้านที่มีประชากรอาศัยอยู่ไม่มากนัก คนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งรกรากได้อพยพเดินทางมาจากประเทศมาเลเซีย ในคนกลุ่มนี้มีผู้หญิงชื่อว่า “ด้า” ต่อมาลูกหลานจากมาเลเซียเดินทางมาตามหา ครั้นได้พบเจอและได้ตั้งหลักปักฐานอาศัยอยู่ ณ หมู่บ้านแห่งนี้ต่อมาผู้คนในหมู่บ้านได้ตั้งชื่อหมู่บ้านเป็น “บ้านหลังดา” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

คำขวัญตำบลตลิ่งชัน

งามล้ำเรือหัวโทง

ประมงพื้นบ้าน

ผสมผสานวัฒนธรรม

ตำนานภูเขายวน

เชิญชวนเที่ยวหาดยาว

เสน่ห์ชาวตลิ่งชัน

ความหมายคำขวัญตำบลตลิ่งชัน

“งามล้ำเรือหัวโทง” เรือหัวโทงต้นกำเนิดเรือ ตามวิถีชีวิตชุมชนของจังหวัดกระบี่ ภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดความรู้สู่ลูกหลานจนมาถึงปัจจุบัน ตำบลตลิ่งชันมีสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบ ด้านตะวันตกเป็นหาดทรายติดต่อกับทะเลอันดามัน ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านเป็นหลัก เรือที่ใช้เป็นเรือที่ต่อขึ้นจากภูมิปัญญาชาวบ้านที่สืบทอดกันมา ตัวเรือมีความแข็งแรง ทนทาน เหมาะแก่การใช้งาน ตำบลตลิ่งชันถือเป็นแหล่งผลิตเรือหัวโทงที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกระบี่ เนื่องจากมีผู้ที่สนใจในจังหวัดใกล้เคียงและจังหวัดในภาคใต้ตอนบน เช่น จังหวัดพังงา ภูเก็ต ระนอง และตรัง ได้มาว่าจ้างช่างในตำบลตลิ่งชันต่อเรือหัวโทง จนกลายเป็นที่ยอมรับถือเป็นอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตำบลตลิ่งชัน เป็นการสืบทอดภูมิปัญญาสู่รายได้ในท้องถิ่น

“ประมงพื้นบ้าน” ประชากรในพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงเป็นหลัก เนื่องจากมีลักษณะภูมิประเทศที่ติดชายฝั่งทะเล รายได้ส่วนใหญ่มาจากการประมง การประมงพื้นบ้านใช้เรือทำการประมงที่มีขนาดความยาวไม่เกิน ๑๐ เมตร เครื่องยนต์เรือขนาดไม่เกิน ๓๐ แรงม้า ใช้เครื่องมือทำการประมงไม่ทันสมัยมากนัก เช่น อวนลอยกุ้งสามชั้น อวนจมปู ลอบปลา ลอบหมึก ฯลฯ แหล่งทำการประมงจะอยู่บริเวณชายฝั่ง ออกทำการประมงเที่ยวละ ๒ - ๓ คน ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในครอบครัวหรือจ้างไม่เกิน ๒ คน สัตว์น้ำที่เป็นรายได้หลักของชาวประมงพื้นบ้าน ได้แก่ กุ้งทะเล ปูม้า ปลาเห็ดโคน ปลาทุบ ปลาปลิง ปลาหลังเขียว เป็นต้น

“ผสมผสานวัฒนธรรม” การผสมผสานทางวัฒนธรรมของชาวไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายจีนและชาวไทยมุสลิม ลักษณะการผสมผสานทางวัฒนธรรมของชาวไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายจีนและชาวไทยมุสลิมในตำบลตลิ่งชัน คือ การผสมผสานทางด้านการบริโภคอาหาร ด้านภาษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านนันทนาการ ด้านการรักษาโรคและด้านการแต่งกาย บ่งบอกถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และมรดกทางวัฒนธรรม ใช้ชีวิตร่วมกันมาอย่างยาวนาน ด้วยปัจจัยหลายๆด้าน ก่อให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ทำให้มีการผสมผสานทางวัฒนธรรมบนพื้นฐานความเป็นอยู่แบบสังคมพหุวัฒนธรรม ภายใต้ความแตกต่างที่กลมกลืนกัน

“ตำนานภูเขาชวน” ตำบลลั้งชันพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ ด้านทิศตะวันออกมีภูเขาหินปูนสูงใหญ่หลายลูกวางตัวเป็นแนวต่อเนื่องกัน บ้านคลองยวนสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านล้อมรอบด้วยลำคลองและภูเขาน้อยใหญ่หลายลูก ภูเขาแต่ละลูกมีชื่อและตำนานเรื่องเล่าที่แตกต่างกัน จนกลายเป็นตำนานภูเขาชวนที่มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ

ภูเขาชวน หรือเขาหน้าช้าง ลักษณะภูเขามีสรูปร่างคล้ายช้าง โดดเด่น สะดุดตา ภูเขาชวนเป็นภูเขาที่สูงที่สุดในแนวภูเขาชวน คนเก่าแก่เล่าว่าบนยอดเขามีลานกว้างขวาง สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของหมู่บ้านคลองยวนเมื่อครั้งอดีต **นายโสบ บ่อหนา** ได้ประดิษฐ์กังหันลมขึ้นไปติดตั้งบนต้นตะเคียนหินปีละ ๑ ครั้ง ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวข้าว เมื่อมีลมพัดกังหันลมจะเกิดเสียงดังไปทั่วทั้งหมู่บ้านเป็นเสียงจากลมธรรมชาติที่ได้ยินแล้วหวนคิดถึงหมู่บ้านแห่งนี้ ถือเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นของหมู่บ้านคลองยวน หากกังหันลมพังหรือเมื่อไม่ได้ยินเสียงของกังหันลมจะขึ้นไปตรวจสอบซ่อมแซม ต่อมาหลังจากนายโสบ ได้เสียชีวิตลงประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ณ ปัจจุบัน ยังไม่มีผู้สืบสานการประดิษฐ์และติดตั้งกังหันลม

ภูเขาชวน มีลานพระเพชรหรือช่องพระเพชร ที่มาของลานพระเพชร มีผู้สูงอายุเล่าว่าครั้งอดีตเคยมีพระขึ้นมาหาเพชรในบริเวณนี้ จึงได้เรียกชื่อว่า “ลานพระเพชร” มาจนถึงปัจจุบัน ลักษณะเป็นผืนลานกว้าง พื้นที่ประมาณ ๑ ไร่ ชาวบ้านในอดีตนิยมขึ้นไปเที่ยวชมบรรยากาศและจับฝิ่งบริเวณนี้ นอกจากนี้ยังมีเพิงล่างถ้ำ ที่คนในอดีตใช้เป็นเส้นทางในการขึ้นไปจับฝิ่ง บนภูเขาชวนแห่งนี้

เขาน่านา แนวภูเขาต่อเนื่องจากภูเขาชวน มีถ้ำขนาดเล็ก ภายในถ้ำมีหินรูปร่างคล้ายโลงศพ ตั้งอยู่กลางถ้ำ ในอดีตพื้นที่หน้าเขา จะเป็นผืนนาหลายสิบไร่ จึงเป็นที่มาของชื่อ “เขาน่านา”

เขาตอกน้ำ หรือเขาตักน้ำ ภูเขาที่มีแนวทิวเขาเนื่องจากเขาน่านา เป็นภูเขาติดทะเล มีหน้าผาติดลำคลอง มีทางน้ำไหลผ่านซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของปู ปลาเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงมักจะออกไปหา ปู ปลา ณ บริเวณนี้เป็นประจำ

เขานั่งหยิบ ตำนานของภูเขาภูนี้ มีเรื่องเล่าว่า ในอดีตหากใครล่องเรือผ่านเส้นทางนี้ยามน้ำลด ช่วงพลบค่ำจะผ่านไม่ได้ หากมีเรือประมงชาวบ้านผ่านมา จะเห็นนางรำหรือนางร่อนเงื้องอกมาร่ายรำ หลอกหลอนชาวบ้าน จนหนีกระเจิงและหยิบสตรน้ำในเรือของชาวบ้านไปหมด จึงเป็นที่มา ของชื่อ “เขานั่งหยิบ” จนถึงปัจจุบัน

เขาหน้าปากลัด มีหน้าผา ชื่อหน้าตาแดด เป็นที่ทำรังของผึ้งจำนวนมาก ในอดีตเมื่อถึงฤดูกาลชาวบ้านนิยมขึ้นไปจับฝิ่ง บริเวณหน้าผาแห่งนี้

เขาโต๊ะยี่ หรือเขาโต๊ะยะ หินลักษณะรูปร่างคล้ายคนนั่งยกมือขึ้นทั้งสองข้าง หากนั่งเรือผ่านลำคลองท่าลัดจะสามารถมองเห็นเขาโต๊ะยี่ ตำนานของภูเขาภูนี้ มีเรื่องเล่าว่า โต๊ะยี่หรือโต๊ะดาไหม (ผู้มีความรู้ทางศาสนา) ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ พบเห็นผู้คนกลุ่มหนึ่งออกไปหา ปู ปลา ในช่วงเวลาวันศุกร์ จึงได้สอบถามว่า “วันศุกร์ ออกมาหาปลา ไม่ไปละหมาดวันศุกร์หรือ” คำตอบที่ได้รับจากคนกลุ่มนั้น คือ ไม่ไปละหมาด หลังจากได้ยินคำพูดเช่นนั้น โต๊ะยี่ผู้เคร่งศาสนาและให้ความสำคัญของการละหมาดวันศุกร์ รู้สึกโกรธเคืองเป็นอย่างมาก จึงได้สาปแช่งคนที่หาปู ปลา ให้กลายเป็นหิน จึงกลายเป็นที่มาของชื่อ “เขาโต๊ะยี่” จนถึงปัจจุบัน

บางตำนานเล่าว่า มีโต๊ะยะ (ผู้มีความรู้ทางศาสนา) ซึ่งอาศัยอยู่บริเวณนี้ กำลังทำการละหมาด โต๊ะดาไหมผ่านมา จึงได้ทักทาย แต่กระนั้นโต๊ะยะที่กำลังยกมือขออูอาร์ “ได้กลายเป็นหิน” จึงเป็นที่มาของชื่อเขาโต๊ะยะ

เขาหัวแตก เขาหินปูนขนาดใหญ่ ตั้งเด่นสง่าสวยงามกลางผืนน้ำ ส่วนกลางของภูเขามีสรูปร่างแยกออกจากกัน จากยอดเขาส่วนบนจนถึงด้านล่างสุด จากเรื่องเล่าในอดีตรอยแตกเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

เกิดจากฟ้าผ่าลงกลางภูเขา จนเกิดเป็นรอยแยก กลายเป็นลักษณะเด่นและเป็นที่มาของชื่อ “เขาหัวแตก” จนถึงปัจจุบัน

เขาค้างคาวหรือถ้ำค้างคาว จุดเด่นของภูเขาแห่งนี้ ภายในมีถ้ำลักษณะเป็นโถงขนาดใหญ่ มีหินงอกหินย้อย รูปทรงสวยงามแปลกตา มีค้างคาวขนาดเล็กเป็นจำนวนมากอาศัยอยู่ภายในถ้ำ บริเวณหน้าผาภายนอกถ้ำ เมื่อถึงฤดูกาล จะมีฝูงทำรังเป็นจำนวนมาก พื้นที่รอบนอกของถ้ำค้างคาว เป็นป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ หลากหลายไปด้วยพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ หลายชนิด เหมาะแก่การพายเรือชมความสวยงามของธรรมชาติ

“เขียวชนทิวหาดยาว” หาดยาวแหล่งท่องเที่ยวตำบลตลิ่งชัน ชายหาดที่มีแนวหาดทรายทอดยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านคลองรั้ว หมู่ที่ ๔ บ้านหาดยาว จนถึงพื้นที่หมู่ที่ ๕ บ้านปากหრა ลักษณะชายหาดเป็นทรายละเอียด สีเทา สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์อันสวยงามของทะเลอันดามัน บรรยากาศบริเวณหาดยาว เงียบสงบไม่พลุกพล่าน เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก เหมาะแก่การพักผ่อน บริเวณแหล่งมีร้านอาหารและสถานที่พักประเภทรีสอร์ตและบังกะโลไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว

“เสน่ห์ชาวตลิ่งชัน” การผสมผสานทางวัฒนธรรมบนพื้นฐานความเป็นอยู่แบบสังคมพหุวัฒนธรรม ภายใต้ความแตกต่างที่กลมกลืนกัน ก่อเกิดเป็นความรักใคร่ สามัคคี ประองดองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่สามารถพบเห็นได้ในพื้นที่ตำบลตลิ่งชัน

บุคคลอ้างอิง: นายโรจน์ คลองรั้ว/นายหาด ชายกุล /นายหมดโหยบ บ่อหนา